

nu en saadan Udtalelse, ved hvilken vi staa fuldstændig frit lige overfor dette Spørgsmaal i Betænkningen over Lovforslaget, kan vendes imod os, saaledes at man siger: Folkethinget har vedtaget, at der netop skal være et særskilt Akademi for Kvinder, forstaar jeg ikke. Det maa fremgaa af andre Overveielser, men da jeg af forskjellige Grunde meget godt erindrer de senere Forhandlinger om denne Sag med den daværende Minister og den Maade, hvorpaa det endelig lykkedes Udvalget og Ministeren at blive enige, vil jeg sætte mit Ord mod de ærede Medlemmers og paastaa, at vi albrig have taget nogen Beslutning om at oprette et særligt Akademi for Kvinder, mindst i Amaliegade. Og siden den Tid er der forløbet henimod 8 Aar, men i disse 8 Aar ere Fordringerne mere og mere gaaede i Retning af Fællesundervisning; og selv om Folkethinget havde, hvad det ikke den Gang gjorde, staaet paa, at der skulde tilstiftes et særligt Kvindeakademi, vilde det være kommet bort fra det for længe siden, hvis det havde fulgt Udviklingen og navnlig vedkommende Kunstnerinders eget Krav. Altsaa vi ere i fuld Samstemning med vor Fortid, med Udviklingen og med de Vedkommendes berettigede Ønsker, naar vi sige: Stil dem saa hurtigt som mulig lige med Mændene; lad dem blive underviste sammen af de samme Lærere. Det naae de ikke, de naae lige det Modsatte ved at stemme for det Forslag, som den ærede Ordfører har opfordret til at stemme for. Det er ogsaa et meget bekosteligt Forslag nu i dette Dieblif — ja, man kunde jo gjøre visse Sammenligninger, men det skal jeg ikke gjøre. Naar Principet var hævdet og vi derved havde naaet for Kunstnerinderne det Samme som for Kunstnerne, skulde jeg høre mig for Beløbet, men det er netop lige den modsatte Veie, vi gaa derved. Jeg mener altsaa, at vi have Krav paa, at det ærede Medlem fra Veire nærmere dokumenterer, hvor Folkethinget har havt den Anskuelse, da det ikke har affemt derover. Der indeholdes ikke et Ord derom i Loven — tværtimod — og det Modsatte er udtalt i den Betænkning, han selv har forfattet.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Scavenius): Jeg maa dog gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der ikke fra min Side er paatænkt Oprettelse af et særligt Akademi for Kvinder, men det er paatænkt at oprette et Par Klasser for Kvinder under det nuværende Akademi og at henvise disse to Klasser foreløbig som en Prøve til et leiet Lokale i Amalie-

gade, eftersom der ikke er Plads for dem paa Akademiets for Dieblifket. Jeg maa altsaa reducere de store Fordringer, det ærede Medlem har ment, at der er stillet til Folkethinget, til det rette Maal. Der er ikke fordret Andet, end hvad jeg her har udtalt. Jeg maa dernæst lige overfor det ærede Medlems Fordring om Fællesundervisning erklære, at Folkethingets Stilling hidtil ikke har været den, han nu udtalte. Thi Folkethinget har ikke alene godkendt, men tilbedt ogsaa fordret — i hvert Fald godkendt — at der i den nye Udstillingsbygning blev indrettet særlige Lokaler for Modelklasserne for Kvinder, naar de en Gang kunde optages paa Akademiets; saa det er ikke Tilfældet, det er urigtigt, hvad det ærede Medlem i saa Henseende fremkom med. En Ting er afgjort, at ved Forhandlingerne om den nye Udstillingsbygning var det fra alle Sider in confesso, at der skulde indrettes mindst 3 Værelser, for at der der kunde oprettes en Undervisning for Kvinder. Det kan ikke nytte Noget nu at ville fortælle os, at det ikke er Tilfældet; thi det er Tilfældet. Endvidere vil jeg tillade mig lige overfor det ærede Medlem at udtale, at jeg maa protestere imod hans Mistæneliggjørelse af Akademiets Stilling i denne Sag. Akademiets har paa ingen Maade modsat sig, at Kvinder kom ind paa Akademiets, men derimod har det ganske vist fordret, at Modelklasserne skulde være særlige for Mænd og særlige for Kvinder. For øvrigt er Akademiets villigt til at komme Kvinderne i Møde saa vidt muligt er, naar en Gang Pladsen bliver dertil. Jeg mener derfor, at jeg har været i Overensstemmelse med det høie Thing ved det Forslag jeg her har stillet. Vil det høie Thing desavouere mig, er det min Mening at det desavouerer sig selv paa samme Tid.

Berg: Jeg vilde gjerne spørge den høitagtede Minister, hvor der findes nogen Beslutning af Folkethinget, der gaar ud paa, at det har ønsket særlige Lokaler tilveiebragt i Udstillingsbygningen for Kvinder, hvor det har taget Beslutning derom, og hvor det har udtalt, at det ikke ønskede Fællesundervisning for Mænd og Kvinder paa Kunstakademiet. Jeg vil ikke benegte Rigtigheden af den ærede Ministers Opfattelse, men jeg vil gjerne have den bekræftet, thi det staaer ikke saaledes for mig, tværtimod. Jeg var en af Lederne i vedkommende Udvalg for at faae dette Kompromis i Stand, som et Underudvalg — det troede jeg den Gang, og det troer jeg endnu — af politiske Grunde nok vilde have udsendt, fordi vedkommende Minister ikke den Gang stod særlig vel anstrevet